

Ne Hale Geldik

— Őentürk · 22 Ekim 2024

Kalmadı kimsede güven duygusu
Kendi gölgemizden çekinir olduk
Söylemden ibaret mertlik vurgusu
Korkakça tavırlar takınır olduk

Anlayışla dinlemedik biz bizi
Silindi gönülden sevginin izi
Vesvese kapladı gözlerimizi
Her Őeye Őüpheyle bakınır olduk

Sıfır tükettik keseden yedik
Armut ağzımıza düşün istedik
Ne yanlış olana yanlıştır dedik
Ne de zülfüyâra dokunur olduk

Büyüğü küçüğü sayan kalmadı
Kural kaideye uyan kalmadı
Eli taş altına koyan kalmadı
Gözümüzü çöpten sakınır olduk

Kayboldu ideal tükendi amaç
Varsa yoksa oyun, varsa yoksa maç
Karnımız doysa da gözlerimiz aç
Günde sekiz öğün tkınır olduk

Nankör ordusuna döndük topyekün
Sürekli tatminsiz sürekli üzgün
Ganimet yağsa da göklerden her gün
Yine halimizden yakınır olduk

ŐENTÜRK DURSUN